

2. Tilsidesættelse af akten vedrørende Spaniens tiltrædelse:

I kraft af den anfægtede forordning og for så vidt som spanske fartøjer ikke er tildelt kvoter i farvandene i Nordsøen og Østersøen, forlænges begrænsningerne i den pågældende akt ud over den frist, der er fastsat i tiltrædelsesaktens artikel 166, dvs. den 31. december 2002.

3. Tilsidesættelse af princippet om relativ stabilitet

I henhold til den anfægtede forordning er der sket en radikal ændring af de afgørende faktorer, idet fastsættelsen af den procentvise andel af fangster er sket på en sådan måde, at spanske fartøjer ikke er blevet behandlet på samme måde som fartøjerne fra de øvrige medlemsstater, når henses til princippet om relativ stabilitet.

(¹) EFT L 344 af 31.12.2003, s. 1.

Sag anlagt den 12. marts 2004 af Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union.

(Sag C-134/04)

(2004/C 106/67)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 12. marts 2004 anlagt sag mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber af Kongeriget Spanien ved abogado del Estado Enrique Braquehais, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Annullation af Rådets forordning (EF) nr. 2287/2003 af 19. december 2003 om fastsættelse for 2004 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger (¹), idet den spanske fiskeriflåde ikke er tildelt kvoter i EF-farvandene i Nordsøen og Østersøen.
2. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

1. Tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling:

Artikel 166 i akten vedrørende Spaniens tiltrædelse fastsatte for så vidt angår den spanske flådes adgang til farvand og ressourcer en overgangsperiode, som udløb ved udløbet af den periode, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 170/83, dvs. den 31. december 2002. Alligevel opretholder

den anfægtede forordning fortsat i praksis begrænsningerne med hensyn til spanske fartøjers adgang til farvandene i Nordsøen og Østersøen, idet de praktisk taget ikke er tildelt nogen kvoter i de pågældende farvande, og der er således ikke taget hensyn til, at overgangsperioden er udløbet, hvilket indebærer forskelsbehandling af spanske fiskere i forhold til de øvrige medlemsstaters fiskere.

2. Tilsidesættelse af akten vedrørende Spaniens tiltrædelse:

I kraft af den anfægtede forordning og for så vidt som spanske fartøjer ikke er tildelt kvoter i farvandene i Nordsøen og Østersøen, forlænges begrænsningerne i den pågældende akt ud over den frist, der er fastsat i tiltrædelsesaktens artikel 166, dvs. den 31. december 2002.

3. Tilsidesættelse af artikel 20, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2002

Fordelingen af Fællesskabets fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne er for så vidt angår de eksisterende ressourcer ikke sket i overensstemmelse med princippet om relativ stabilitet, og for så vidt angår nye fiskerimuligheder, under hensyntagen til medlemsstaternes interesser, konkret Kongeriget Spaniens interesser.

(¹) EFT L 344 af 31.12.2003, s. 1.

Sag anlagt den 12. marts 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-135/04)

(2004/C 106/68)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 12. marts 2004 anlagt sag mod Kongeriget Spanien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Michel Van Beek, og Gregorio Valero Jordana, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 4, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (¹), idet det i Guipúzcoa tillader jagt på ringduen (*Columba palumbus*) under dennes træk til redebygningsstedet («caza a contrapasa»).
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

»Caza a contrapasa«, der udøves under trækfugles træk, og konkret, ringduens træk til redebygningsstedet, indebærer en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 4, i direktiv 79/409.

Ingen af de begrundelser, Kongeriget Spanien har fremført i relation til denne jagtform i provinsen Guipúzcoa er acceptable:

- Vedtagelsen af en fravigelse af artikel 7, stk. 4, på grundlag af direktivets artikel 9, stk. 1, litra c), idet det foreliggende tilfælde ikke opfylder betingelsen om, at der ikke findes nogen anden tilfredsstillende løsning, hvilket kræves med henblik på en korrekt anvendelse af den nævnte undtagelsesordning.
- Historiske og kulturelle traditioner samt socialt pres, eftersom de ikke udgør begrundelser, der kan berettige til de undtagelser, der er fastsat i artikel 9, idet sådanne begrundelser ikke er opregnet i den pågældende bestemmelse.
- Domstolens dom af 27. april 1988 i sag 252/85, Kommissionen mod Frankrig, eftersom dommen blev afsagt vedrørende en undtagelse fra direktivets artikel 8, stk. 1, der omhandler de forskellige jagtmetoder.

(¹) EFT L 103, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved beslutning truffet den 8. marts 2004 af Regeringsrätten i sagen Amy Rockler mod Riksförsäkringsverket.

(Sag C-137/04)

(2004/C 106/69)

Ved beslutning truffet den 8. marts 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 15. marts 2004, har Regeringsrätten i sagen Amy Rockler mod Riksförsäkringsverket forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal bestemmelserne i EF-traktatens artikel 39 fortolkes således, at der ved anvendelsen af en bestemmelse i national ret, hvorefter en arbejdstager skal have været forsikret i en vis kvalifikationsperiode for under forældreorloven at kunne få udbetalt en ydelse svarende til ydelsen ved sygdom, skal medregnes en periode, hvorunder arbejdstageren var omfattet af De Europæiske Fællesskabers sygesikringsordning i henhold til bestemmelserne i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber?

Sag anlagt den 15. marts 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik.

(Sag C-139/04)

(2004/C 106/70)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 15. marts 2004 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Gregorio Valero Jordana og Roberto Amorosi, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i direktiv 96/62/EF (¹), sammenholdt med samme direktivs artikel 4, stk. 1, og med direktiv 99/30/EF, og sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i direktiv 96/62/EF, sammenholdt med samme direktivs artikel 4, stk. 1, med direktiv 99/30/EF (²) og med artikel 1 i beslutning 2001/839/EF (³), idet den kun delvis har underrettet Kommissionen om de anvendte metoder med henblik på den foreløbige vurdering af luftkvaliteten, jf. artikel 3, for så vidt angår de stoffer, der er omfattet af direktiv 99/30/EF, og den, i øvrigt efter den 30. september 2002, har fremsendt det spørgeskema, der er vedtaget i henhold til beslutning 2001/839/EF, og den kun har fremsendt nogle af de oplysninger for 2001 vedrørende de stoffer, der er omfattet af direktiv 99/30/EF, således som fastsat i artikel 11, stk. 1, litra a), i) og ii), og stk. 1, b), i direktiv 96/62/EF.

- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.